

Παραμύθια με παρακάθια και ζώα που μιλούν ανθρώπινα! Κόμιξ στην Ποντιακή διάλεκτο με αγάπη και μεράκι (Video)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ο συγγραφέας, Γιώργος Κωνσταντινίδης, μιλά στο e-Pontos για τις ιστορίες που πλάθει και μεταφέρει στην οθόνη. Πως μπορούν να γίνουν ευέλικτες τεχνικές εκπαίδευσης ποντιακών.

Παραμύθια με παρακάθια και ζώα που μιλούν ανθρώπινα! Κόμιξ στην Ποντιακή διάλεκτο με αγάπη και μεράκι

του Χρήστου Κωνσταντινίδη

Τα τελευταία χρόνια γίνονται κάποιες αξιόλογες προσπάθειες για τη διάσωση της ποντιακής διαλέκτου. Σε αυτήν την προσπάθεια δεν έχουν ριχτεί με πάθος μόνο πανεπιστημιακοί, εκπαιδευτικοί και λόγιοι αλλά και άνθρωποι με αγάπη για τη λαλιά των Ελλήνων που ξεριζώθηκαν από τον Πόντο. Ένας από αυτούς είναι και ο Γιώργος Κωνσταντινίδης, ο συγγραφέας του βιβλίου «Η καλατζήν π'εγάπεσα», το οποίο περιέχει τέσσερις νουβέλες γραμμένες στα ποντιακά.

Ο συνταξιούχος φαρμακοποιός, γεννηθείς στο Κιλκίς, έχει προκαλέσει θετικότερες εντυπώσεις με τα κόμιξ, τα οποία φιλοτεχνεί ο ίδιος και ανεβάζει προσθέτοντας τον ήχο της φωνής του στο κανάλι του, στο Youtube. Πρόκειται στην ουσία για παραμύθια για μικρούς και μεγάλους, στα οποία ο συγγραφέας πραγματεύεται διάφορα ζητήματα της ζωής, μεταφέρει τις ανησυχίες του και στο τέλος περνάει ένα διδακτικό μήνυμα. «Δεν θέλω λόγια στον αέρα. Το παραμύθι πρέπει να έχει ηθικό δίδαγμα», σημειώνει ο Γιώργος Κωνσταντινίδης μιλώντας στο e-Pontos.gr.

Τα αυθεντικά σχέδια, η υπόθεση των ιστοριών και η χαρακτηριστική βραχνή φωνή του είναι παράγοντες που προσδίδουν ακόμα μεγαλύτερη ελκυστικότητα σε αυτή τη δουλειά. Η χρήση της ποντιακής διαλέκτου (με υπότιτλους στα ελληνικά) μέσα από το παραμυθιακό στοιχείο, από τη μία ψυχαγωγεί τον δέκτη, από την άλλη όμως τον βοηθά να κατανοήσει τη δομή της και να εξοικειωθεί με αυτήν.

Ευέλικτες τεχνικές εκμάθησης γλώσσας τα παραμύθια και τα κόμικς

Εξάλλου, το παραμύθι, ως μια ιδιαίτερη μορφή αφήγησης, συγκεντρώνει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά που κάνουν τη διδασκαλία μιας γλώσσας (ως δεύτερης/ ξένης) ιδιαίτερα ελκυστική και ενδιαφέρουσα (Σεραφειμίδου, Χατζηπαναγιωτίδη Χρίστου 2003), ενώ είναι κατάλληλο για τη διδασκαλία μια ξένης γλώσσας, αφού, αν επιλεγεί σωστά, είναι απλό και κατανοητό και εντάσσοντας τις λέξεις μέσα στην ιστορία επιτρέπει ακόμα και σε μη επαρκείς χρήστες της γλώσσας να τις κατανοήσουν.

Σύμφωνα μάλιστα με τον καθηγητή σημειωτικής και γλωσσικής ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο, Ντανεζί Μαρσέλ, η χρήση του κόμικ είναι μια ευέλικτη τεχνική που δίνει κίνητρο χρήσης της δεύτερης γλώσσας τόσο σε παιδιά όσο και σε ενήλικες. Η εικόνα έχει κυριαρχήσει στη ζωή και τη σκέψη του σύγχρονου ανθρώπου, οπότε η μίξη παραμυθιών με κόμιξ στις ιστορίες του Γιώργου Κωνσταντινίδη δημιουργούν έναν αξιοθαύμαστο συνδυασμό.

Με αγάπη και μεράκι

Πως προέκυψε στον συγγραφέα αυτή η ιδέα; «Ένα καλοκαίρι συλλογιζόμουν, τι να κάνω για τα εγγόνια μου. Λέω πρέπει, να αφήσω κάτι πάνω στη γλώσσα μας για τα παιδιά. Έκανα μικρά παραμυθάκια. Από πεζά κείμενα τα έκανα ζωγραφιές και κατέληξα να φτιάχνω αυτά τα κόμιξ που με την εικόνα και τον ήχο έχουν αποκτήσει χαρακτήρα καρτούν», αναφέρει ο Γιώργος Κωνσταντινίδης, ο οποίος έχει βάλει πολύ αγάπη και μεράκι σε αυτήν τη δουλειά.

Πρώτα σχεδιάζει με μολύβι πάνω σε χαρτί ακουαρέλας. Μετά περνάει τα σκίτσα με μελάνι. Στη συνέχεια τα σαρώνει στο σκάνερ, μεταφέρει τα αρχεία στον υπολογιστή, όπου τα επεξεργάζεται στο πρόγραμμα "Photoshop". Ακολούθως έρχεται η ώρα της υλοποίησης των βίντεο με την προσθήκη αφήγησης, τα οποία έρχονται στις οθόνες μας μέσω του διαδικτύου και του youtube. Αυτή είναι η διαδικασία.

Στον μαγικό κόσμο των παραμυθιών του Γιώργου Κωνσταντινίδη το χωριό είναι ο κυρίαρχος χώρος που διαδραματίζεται η υπόθεση. Πολλές φορές, η φύση

ζωντανεύει. Τα ζώα αποκτούν λαλιά και ανθρώπινη συμπεριφορά, όπως στους μύθους του Αισώπου. Έχετε δει ποτέ σας σκύλο σώγαμπρο ή λύκο να ζητιανεύει βοήθεια από τους ανθρώπους; Αν δείτε τον «Σαλαχανά» και τον «Κατακέφαλον τον λύκον» θα γνωρίσετε και θα ξεκαρδιστείτε από τα γέλια με τους χαρακτήρες που πλάθει ο συγγραφέας, ο οποίος πέρα από την εύθυμη διάθεση που προξενεί με τον λόγο του, μεταφέρει και κοινωνικά μηνύματα.

Οι περιβαλλοντικές και μεταφυσικές ανησυχίες είναι εμφανείς στη δουλειά του. Αποτυπώνει πως μπορεί να εκδικηθεί η φύση την ανθρώπινη απερισκεψία και προβληματίζει με την αναφορά στη μετά θάνατον ζωή. Σημειωτέον, ότι ο Άγιος Πέτρος εμφανίζεται δύο φορές ως γκεστ σταρ στις ιστορίες του, στις οποίες θα δείτε και «μάχη» μεταξύ τελωνίων και αγγέλων.

Πηγή έμπνευσης η καλομάνα Μαρία

Επιπλέον πηγή έμπνευσης στα σενάρια που εκτυλίσσονται επί της οθόνης αποτελούν οι εικόνες και οι παραστάσεις που έχει ο συγγραφέας από τους παλιούς. Ιδιαίτερη σχέση είχε με την καλομάνα του Μαρία, η οποία ήρθε στην Ελλάδα από το χωριό Βαρενού της Κρώμνης και πάντα συνηθίζει να μιλάει με συγκίνηση για αυτήν. «Αυτή με μεγάλωσε με τα παραμύθια και τις ιστορίες της. Τη “Δεσποίνη και τον άρκον” παίζεις να την άκουσα 100 φορές.

Καθόμουν στο πάτωμα και ακουμπούσα το κεφάλι στα πόδια της γιαγιάς μου. Έκλεινα τα μάτια μου και άκουγα ιστορίες από την πατρίδα. Το απολάμβανα. Ήμασταν τυχεροί που είχαμε την άμεση επαφή με αυτούς που ήλθαν από εκεί. Ήταν μεγάλη υπόθεση να ακούς τα τραγούδια που έλεγαν. Είχε άλλο ήχο η φωνή τους. Άλλο καημό έβγαζαν», σημειώνει ο Γιώργος Κωνσταντινίδης.

Αυτήν την εποχή ο συγγραφέας ετοιμάζει το δεύτερο μέρος του κόμικ “Οι παλαιοί γλεντζέδες” σε μία απόπειρα παραγωγής του δικού του σίκουελ, αφού έτσι και αλλιώς τα παρακάθια και τα μουχαμπέτια είναι αστείρευτες πηγές ιστοριών. Ο ίδιος κλείνοντας τη συνομιλία του με το e-Pontos μας αποχαιρέτησε με μία συμβουλή, την οποία λέει και στα εγγόνια του: «Να ακούτε τα πάντα πουλόπα μ’! Αλλά να ακούτε και τα δικά μας. Όχι μόνο τα Ποντιακά. Όλα τα δημοτικά και ό,τι έχει σχέση με παράδοση. Αυτά είναι ο πλούτος».

Πηγή: epontos.blogspot.com